

KRUSE, WILHELM

Dagelig helwets-färd, i nådenes tid
nödig och nyttig, at betrachta the
fördömdas obeskrifweliga diupa qwahl
och ändelösa jemmer, af en, utan
återwändo gnagande samwets matk,
på thet wi så mycket warli

1730

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

URUSE, W

Framtages ej

Använd
reproduktion

MF-pos. 147

Kruso, With

Amell. poem
1700-1829

Dagelig
Själwets Sår,

Nådernes tid nödig och nyttig/

Betrakta the Fördömdas obestrafweliga diu-
pa qwahl och ändelösa jemmer / af en / utan åter-
wändo gnagande Samwets matt / på thet
wi så mycket warligare med fruchtan och
bästwan måge kunna wandra wägen

Til
Thet Ewiga Lifwet;

Med hela Christenheten af allo hierta
stundeligen bedia wår milda HERRA GUD
nådeligen öf bewara

Öf
The Ewiga Döden.

ÖSZEBORE,
Tryckt hos Kongl. Gymnasii Boktryckaren
LARS. UNGE, år 1730.

sv 07
503

Pfalm. 86. v. 12, 13.

Hag tackar dig **H**erre min **G**ud
af alt hierta / och åhrar ditt namn
ewinnerliga. **T**u tin godhet är stor
öfwer mig / och **T**u hafwer frelst mi-
na **S**ial uthu thet diupa helwete.

Dntingen här eller thet ett helwete moste
wi lida,

Salige the som i tid öfwer synden i **S**am-
wete swida!!!

Uppsala Universitetsbibliotek
Tryckt hos Kungl. Bokenh. i Uppsala
ÅRS 1730.

Första Resan

Af

Dagelig Helwets = Fård /

At höra

Samtal emillan en til Helwete nykommen
Siäl och the / uti pinone / med mörksens fiädior bunda
ne dieselar / samt andra fördömda / som uti nådenes tid ha
wa varit Guds tolamods och longmodighets
rifedomars förachtare.

Nota. På Tal i then föregående följer swar uti nästa rad /
med lika rimslutning / och bemerker N. nykommen /
G. gamla helwetic brandar / D. dieselar. R. then
Rifa. T. Tiggaren. S. Sonen. M. Modren.

- N. **S**uds ofrid / här allom församlade nu.
G. Förbanne tig Gud / så wälkommen äst tu.
N. Förbannelse nog är at se hwad jag ser.
G. Nog ofrid i onåd / hwad önskar tu mer?
N. Jag önskar them ondorm förtwiflan om friden
G. Then funno wi / tā wi förlorade striden.
N. Hwi stridden j så / at j segren ej wunno?
G. Ty dagar och nätter i wällust förswunno.

- N. Min tid är ock spild ibland lustiga Bröder.
 G. Här ser tu the Foster / som nppighet föder.
 N. O! salslige Foster i lefwande död!
 G. Ja / gnagande Samwetes hetaste glöd.
 N. Skal jag nu så swårliga plågas som j?
 D. Ja / medan tu Gud så förtörnadt som wi.
 N. Mig hastwen / j dieflar / af astwund förfördt.
 D. Wårt lockande mer än Guds warning tig rördt.
 N. Jag trodde Guds Son som en Frälsareman /
 D. Så hade tu skolat så wandra som han.
 N. Thet war mig ej giörligt / ty Han är en Gud.
 D. Gud hielper ju menniskiom hålla hans bud.
 N. Jag aldrig med alswar bad Honom ther om.
 D. Ty fickstu en nåde-sörachtares dom.

Satans bedrägeri.

- N. I saden at nåden ej ända kan taga.
 D. Wår lust i wår nöd är all werlden bedraga.
 N. Kan lustan i loganom pinona lisa?
 D. Wår lusta / wårt hat emot HErran wil wisa.
 N. Hwi haten j Gud för rättfärdighet skull?
 D. Ty Han ju mer menskiom än Englom är huld.
 N. Mon Englar ej hafwa Guds wilja förstådt?
 D. Nog wisdom / men aldrig the bättrings tid fått.
 N. Til högmod them ingen i början bedrog.
 D. Gud synden förthensfull thes nogare wog.
 N. Så tillstån j doch at then Högste giör rätt?
 D. Ja / kunde wi thet tå blef straffet of lätt.*

* Om wi, såsom wäl förstås med Guds rättwisa dom, kunde tillfå Honom hafwa
 domt rätt, så föle wårt straff of lätt at draga.

- N. Hwi haten j tå then ej orätt har giordt?
 D. Han wänder i wrede sitt ansichte bort/
 N. Han må ju sig wända/ se hwart Han hållt wil.
 D. Ut saknan/ är swåraste qwahl här är til.
 N. Här ingen then hugnad/ här stundom at sen?
 D. Jo! såsom ett dundrande/ liungande sten.
 N. På jorden giör liungeld ej allom försträckt.
 D. Ther kan man i kulorna ligga betäckt.
 N. Fast mer i så faselig afgrund som här.
 D. Nej aldrig ett ögneblek säker man är.
 N. O! we tå min dårskap/ som förde mig hit.
 D. Här siunges af alla then wisa med flit.
 N. Kan Helgonens himmelska loffsong ej höras?
 D. Af loffsong i dödsqwahl wi diupare föras.
 N. Är här ett så bottulöst dödande qwahl?
 D. Wårt diup är lift högden af himmelens Sahl.
 N. Så fins här ej hopp om förlofning för mig?
 D. Platt intet för oss/ och än mindre för tig.
 N. På mig har Gud kostat sin endasta Son.
 D. Betalan/ så slipper tu strax här ifrån.
 N. Ho fordrar betalning för thet som är gifwet?
 D. Gud sielf begår skåhl för thet ewiga Lifwet.
 N. På korset har Christus mig Lifwet förwårswat.
 D. Titt lifslopp har otron i döden förderfswat.

Then döda Tron.

- N. Til åndan jag trodde på Frälsarens nåd.
 D. En trogen ju följer sin Frälsares råd.
 N. Jag

N. Jag följde Hans råd til en ångerfull bot.

D. Hwad? ångrar tig/ thet tu giordt Honoremot?

N. Min ånger beror uppå straffet här wankar.

D. I skrymtare finne wi sadana tankar.

N. Hwad tänka the trogne för annat om Gud?

D. Ehem ångrar the brutit en nådig Guds bud.

N. Mig ångrar allena jag dödat mitt nöije.

D. Med sådan en ånger upwäcker tu löije.

N. Ho ångrar sig icke när nöijet är spildt?

D. At nöije tu farit i wäljande wilt.

N. Jag walde hwad hiertat thet vara mig godt.

D. Rent watn tu wrätte/ så drick nu wår spott.

N. Min törst til at stilla/ gaf Gud mig nog must.

D. Then brukte tu sielf til tin kötsliga lust.

N. Tilfalle giör tiufwer/ och sielfswäld giör lättning.

D. Nu tror man tu nögdas at tarfswelig mätting.

The fördömdas armod och elende.

N. Ach finge jag watn så mycket jag wille.

D. Kån huru wi dieflar wår hizighet stille.

N. Jag frys och jag skälswer at tänderna stångra.

D. Så lærer man ohöflig klådepracht ångra.

N. Min klådnad rätt effter mitt wilkor jag skar.

D. Hwad hade tu tå för then fattiga qwar?

N. Nog fick han så mycket jag hafft til at mista.

D. När låtstu/ för hans skuld/ titt brastande brista?

N. Min rikedom hölt jag allena för mig.

D. Så giöm nu tin armod allena för tig.

N. Så

- N. Så fattig jag aldrig förmodade blifwa.
 D. Bed nu tina tiggare något tig gifwa.
 N. The pråla med sådant som mig är för stort.
 D. Begår hwad åt them ej rätt lagom är giordt.
 N. Jag finner ej något them illa kan stå /
 D. Hwad menar tu tå för tin nakenhet så?
 N. Ej annat än röken af ewiga plågor.
 D. Jo! skum utaf fräsande Swafwelsid - wågor.
 N. Allt sådant ej hinner at skyla min blygd.
 D. För diupaste blygd tu må tacka tin dygd.

Bredenes barnas afwund emot
 Nådene's barn.

- N. I himlen fins the som mer syndat än jag.
 D. Nej/ tu wast en Siäl utaf argaste slag.
 N. The skulit / the mördat / the horat alt fört.
 D. Ej alt in til ändan / ty bättring the giordt.
 N. Til Korthio gick oftare jag / än som the.
 D. Hos them; ej hos tig / war san bättring at se.
 N. Twå steglades lika; til himlen kom en.
 D. Ens bättring war oren / then andras war ren.
 N. At twå sig / the lika long rentings tid hafft;
 D. Hos en fick Guds ord icke wisa sin krafft.
 N. I döden the hade ju lika god tro.
 D. Dock fick ej then ene för Siälens ro.
 N. Hwi blef icke thenne med Gudi försont?
 D. Han önskat sig lifstid at givra mer ondt.
 N. Så war ock min önskan til yttersta stund!
 D. Ty achtade Gud mig som orenan hund.

N. Så får jag bak mya Jerusalem tiuta.
D. Ja / ewigt med oss en hård hundarätt niuta.
The fördömdas omskifteliga tilstånd
och önskan.

N. Nu brinner / nu frys jag / nu törster / nu swälter;

D. Ja stundom man hårdnar och stundom man smälter /

N. O at jag i smältningen kunde förgås.

D. Hwad smält är / giörs hårdt och med hamarna slås.

N. Hwi straffas man här med omskiftelig pina?

D. På thet man skal aldrig aldeles förtwina.

N. Kan eld eller frost ej war jemmer föröda?

D. The hindra hwar andra / wårt elend at döda.

N. Så wägrar oss elden at dö utaf frost?

D. Mot eld är ock frostet en närande kost.

N. Säj hwadan nu kommer then köld och then hetta?

D. Thet må then Allsmåchtige Skaparen weta.

N. Här lågar och sprakar / hwi kännes här kalt?

D. Här fryser och brakar / dock är här ej swahl.

N. Här brinner / dock sågnar sig ingen af lius.

D. Allt bakwändt i mörkret fins här i wårt hus.

N. Dock ser man här mer än man lystet at skåda.

D. Ja / thet är en dehl af war ewiga wåda.

Tiggaren kan ock komma til Helwete, thet
får han then åbran, at tala med then rifa,
som honom på jordene förachtat.

N. Tu gamle min tiggare / ligger tu här?

E. På jordene slarfwogs här naken jag är.

N. Tu

R. Tu wast ej högfärdig / hwi blefftu fördömd?
 E. Jag knåföll för menniskior; Herren blef glömd.
 R. Fick aldrig then Högste för allmosor tack?
 E. Om dagen jag tiggde / om natten jag drack.
 R. Hwad sade tu / när tu tig plågat så wät?
 E. Jag swor och bad diefwulen taga min Siäl.
 R. Så har Han nu sätt os på olika sätt /
 E. Mig fant Han för tom / och tig fant Han för mått.
 R. För mig / Han betäckte sin snaro med gull;
 E. Mig snården i lättja tå buken stals full.

Lustige wänner saknas.

R. Hwar finne wi nu våra lustiga wänner?
 E. Then ene then andra för fienda känner.
 R. Nog hade jag wänner i nådenes tid.
 E. Här ser tu platt ingen nu wara tig blid.
 R. Thet woller the plågas försträckeligt alla.
 E. Sur upsyn är frucht af förbittrader galla.
 R. Hwad fins här för skilfång på dieflar och Siälar?
 E. Si dieflarna plåga / men menniskian trålar.

Dandelige Prestes och ochristelige Krigsmän.

R. Här slås en / ther waggas en underlig gäst.
 E. Si blodtorstig Krigsman / si girugan Prest.
 R. Som hundar the tiuta / som gastar the strika /
 E. Tyranner och kötslige Prestes må lika.
 R. Hwi skrifer så jemmerligt then som man waggar?
 E. Han ligger i wända på hwakaste taggar.

- R. Hwi pina the Presten i wagge-sång här?
 T. En timmelig wällust war honom för kär.
 R. Hwad säija the Siälar i brinnande nit?
 T. Dråp barn uti waggan: bår hit åt/ bår hit.

Preste = Siender.

- R. Nu ser jag en grymmast af helwetes gäster.
 T. Then hatat och hädat rättssinniga Prester.
 R. Ther ligger en annan / är nästan så stygg/
 T. Then war för alt Presterskap falsint och stygg.
 R. O! we mig som hatade Prester af hiertat.
 T. En hafwer war Förste rätt illa tig swårtat.
 R. Så blifwer jag styggast af alla på slut?
 T. Kan hända; men säij mig / hur jag nu ser ut?

Obotferdige Tiusfwar.

- R. Ser ut / som ett Merke = Jern hade tig brändt.
 T. Thet woller jag stulit / men aldrig bekändt.

Drinkare.

- R. Jag wet ej hwad tefn the drinkare båra?
 T. Oß drieka the til uti siudande tiära.
 R. Hwar fins här en siudande tiärukt safft?
 T. Thet är en Guds wredes Siäl-pinande krafft.

Helwets eldens beskaffenhet.

- R. Om helwetes eld uppå jorden predikas.
 T. Then jordisse kan ej med thenne förlikas.
 R. Mon then utaf thenna kan snart få sin död?
 T. Ja / så at här blifwer en swart af en röd.

Tijonde = Snillare.

- R. Si monga swartbruna / som rökade steker /
E. The stekas wid ogräs ur Tijonde = neker.
R. Hwi smökas the / lik som i rök utaf strå?
E. The låtit ej Presten sin rättighet få /
R. Kan hånda the gifwit så godt the förmått.
E. Nej / Presten har altid the magraste fått.
R. Knapt någon gaf Presterna mer än som jag.
E. Måst them som Predikade rig til behag.
R. Dock gaf jag them aldrig af thet som war semst.
E. Thet stede / ty tu wille wara förnämst.
R. Ja / ingen må tro at jag giordet för annat.
E. Ty ser tu titt offerande wara förbannat.

Drättrådige Domare.

- R. Ho är then som piskas med glödande ris?
E. En domare / fordom mer laglof än wis.
R. Hwad owilligt hafwer tå thenne bedrifwit?
E. Som parterna mutat / har Domaren skrifwit.
R. Twang honom hans fattigdom drätt at giöra?
E. Guds ord han ej gat af en Bonde = Prest höra.
R. Han skulle ju hörat / när Tinget beghntes.
E. Predikan war all innan Domaren syntes.
R. Hwi började Presten för'n Domaren kom?
E. Han råddes at falla för menniskio dom.
R. Kan hånda han fruchtade mista sin kapp?
E. Ja / mera för thet / än en Siäl at förtappa.

Giruge Handlares skadeliga winning.

- R. Si somliga suga tom ymnighets horn. *
- E. The handlade sweliga / stegrade horn.
- R. Swad säija the skralande Siälar i logan?
- E. Slå löst uti skiäppan, stryft wäl utaf rägan.
- R. Swad tala the mer som är ondt at första?
- E. Köp in i the stora, sälg ut i the små.
- R. Så följer them efter en orichtig skiäppa?
- E. Ther hos / af en obillig winning / the skräppa.
- R. Hwi skryta the mast af en timelig winst?
- E. Emedan the sökte then ewiga minst.

Skrysteri.

- R. Man tycker / en kan ej i behwete skryta.
- E. At skryta är synda / synd kan här ej tryta.
- R. Så skryter then här / som på jordene skröt?
- E. Ja then som här skröt / för han slapp när han bröt.
- R. Thet gjorde jag offta / ty lyckan stod bi;
- E. Tu mutade Domaren döma dig fri.

Syndig glädie.

- R. Jag gläder mig än utaf sådane spel /
- E. I syndefull glädie / tu får nu tin del.
- R. Med nöije jag täncker på nöijet jag wann.
- E. Ditt nöije / som rök / uti döden förswann.

Egenmyttige Mätis- och Delningsmän.

* Cornu Copiæ.

R. Nu

R. Nu ser jag ett fällskap / hwars tal wi knapt höre.
 T. The hwiska: förkortom / förlångom vårt snöre.
 R. Hur' hafwa tå the gått om himmelen felt?
 T. Mot lagen the mått / emot Samwet the delst.
 R. Mon armod them icke til orätt förledde?
 T. Gud såg at all orätt i girughet skedde.
 R. Mon ingen fins här / som i fattigdom stal?
 T. Jo / jag är ju en ibland sådanas tabl.
 R. Ur Gud uppå fattige tiufwar så wreder?
 T. Stial barnet / tå fränkes ju faderens heder.
 R. Hwi sparar tå fadren för barnet sitt bröd?
 T. Guds barn få nog bröd, uti nöd, til sin död.
 R. Hwi stalfiu / hwad Herren ej wille beståra?
 T. Mig lystat åt mer / än jag kunde förtåra.
 R. Hwad gagnade thet som til öfwerlops blef?
 T. Som sagdt är / jag drack och all obyggd bedref.
 R. Dig bättre tå warit / tu hade fått minder.
 T. Ju mindre, ju ringare salighets hinder.
 R. The plågas ej mycket som hwiska så tyst.
 T. Them ligga nu mutor / som sten uppå bryst.

Swärjare, Spesoglar, Förtalare, Squal-
 rerstor och the som gifwit folck öknamn.

R. Hwad hafwa the syndat / hwars tungor så slitas?
 T. The bannats och sworit / nu måste the bitas.
 R. Ho äro the monge ther häfwas i slact?
 T. Förtalare / Squalrerstor / öknännings pack.

- R. Som matkar i kulo the tige nu stilla /
 E. Ja / trängslen i hetan them qwäfwer för illa.
 R. I kölden the kunna hwarandra tå wärma.
 E. I stället för wärma / hwarandrom the harma.
 R. Hwi skal så then ene then andra bespotta?
 E. Ty ingen i werlden them warit til mätta.

Swedrächtigt Hionelag.

- R. Jag finner en Man och en Qwinna som slås;
 E. If sådant slag / här / alt för monga nu fås.
 R. Hwi blefwo the begge fördömde til ett?
 E. Ty en war ej orsak til alt som är skedt.
 R. Tå jag war olätig / min Qwinna war blid:
 E. Ty fick hon för fridsamhet / ewigan frid.
 R. Hwi får tå jag ofrid / wi semdes ju wäl?
 E. Tu präkat mong suck af så dygdig en Siäl.
 R. När straffar Gud Mannen och Qwinnone lika?
 E. Tå ingen then andra / för Guds skull / wil wifa.
 R. Gud har ju satt Mannen til Qwinnonens Herre /
 E. Om Qwinnan thet nekar / fins ingen ting werre.
 R. Mong Qwinna är orsak at Mannen fördömes.
 E. Hwad Mannen sielf brutit / i domen ej glömmes.
 R. En obetänkt Qwinna kan Mannen förtreta /
 E. Hans stickenhet / henne til ondsko kan reta.
 R. Så är ej en orsak / at två ej förlikas.
 E. På jorden / om kärlek / förthensfull predikas.

Undersätares och tjenstefolks otrohets Lön.

R. Si

- R. Si monga med rykande brandar bekrönte.
 E. Så blifwa the storsinte tienare lönte.
 R. Hwi bära the tekn af Cronor til plicht?
 E. En the/ mot Guds ordning/ åt myndighet flit.
 R. Hwad wilja the säija/ jag tycker the kifwa?
 E. Här länger i träldom hin onde må blifwa.
 R. Kan hända the fingo förlitet at äta?
 E. Nog äta/ dock yppades dagelig träta.
 R. Hwem trätte the mot utaf ondskofult hat?
 E. Mot Fader och Moder/ om Enslor och mat.
 R. Nu få the nog orsak/ Guds gåfwor at wråka/
 E. Så måste Gud misnögdä tienare spåka.
 R. Går allom gensträfwo gom tienarom få?
 E. Ja/ utan the nåd til omwändelse få.

Gud är oskyldig til syndares fördömmelse.

- R. Hwi gaf ej Gud os nåd at giöra sann bot?
 E. Nåd gaf han; wi togo then aldrig emot.
 R. Jag tänkte få lefwa til roligan ålder.
 E. Ju äldre/ ju mera jag synden blef sälber.

Gud låter intet gåcka sig.

- R. Med tiggande böner tu lurade mig.
 E. Ach kunde jag lura nu Gud/ såsom tig.
 R. Hwad menar tu tå utaf Honom få tiggä?
 E. Then nåd/ ibland ormar på jorden at ligga.
 R. Ther dödde tu snart/ och tå skulle tu hit.
 E. Nei/ bättring jag wille strax giöra med flit.
 R. Gud

R. Gud kan uti tiden ej låta sig gåcka.
E. För skrymtare wil han sig ewigt betäcka.

Själfskwoldige barn banna flem-
achtiga föräldrar.

S. Min moder / hwi råkar jag här at se dig?
M. För thet jag dig skonte / Gud straffade mig.
S. Hwar är tā min stränge förtörnade fader?
M. I Abrahams sköt / uti himmelen glader.
S. Hwi gömde tu mig / tā min fader war wred?
M. Hans wrede dig kunnat fördärfwa hwar led.
S. En fot uti himlen gjör mer / än här två.
M. I werlden är ynkeligt haltande gå.
S. Med färdige lemmar jag fastades hit.
M. På hopp om tin bättring jag satte min lit.
S. We dig! som begret mig tā fadren mig slog!
M. Ja / we mig / at jag åt tin galenskap log.
S. Tu grymmasta mörderska / gråt om tu gitter.
M. Säll Dwinna / som barnlös och ofruchtsam sitter.
S. Gud laste tin ömhet / förbanne tin slättia.
M. We mig / ty min girughet styrkte tin lättia.
S. Med lättian i Junkerskap drapstu min Siäl.
M. O! we mig / som upfödt en helwetes träl.
Til slut uppå Samtal / några rader om Helwets-Fården.
S. Som oftast åt helwete fara the fromma /
Betrachtar then oro ther wankar för them /
Som efter all tid / i ett ögneblek komma /
Til ewig besittning / i fäseligt hem.

The / säkert i syndene sofwande / rådas
Ej förr än the röken af helwete se /
Och höra Guds lof ibland helgonen qwådas /
Eå börjas ett aldrig uphörande we.

Then rike / som watten af Abraham tigger /
Han hörer och ser all then himmelska frögd /
Hwaröfwer han jemmerlig afwundsiuk ligger /
En blir han i ewighet aldrig förnögd.

Så kunna i himmelen Helgonen höra /
Och se / uti helwetet illa stå til /

Doct kan thet ej them til medlidande röra /
För frögd öfwer thet Guds rättfärdighet wil.

Besinnom förthensfull i nådenes timma /
Hwad ewigt at åga kan hugna wår Siäl /
Och huru thet timliga / såsom en dimma
Förswinner med hast ifrån werldenes träl.

Nog länge jag varit begifwen at synda /
Nog länge / med werlden / jag hoglös för fort;
Nu wil jag til bättring förtröstande skynnda /
Så glömmet min Gud alt thet onda jag giordt.

Tröst uti all påkommande bedröfwelse.

Nil någon timlig sorg min glädie stundom fränka /
Eå gifwer Gud mig nåd / på ewig frögd at tänka /
Så war nu glad min Siäl / för liffens hopp tu fått /
War glad i all tin sorg / ty Herren gör dig godt /
Så godt / at Han hwar dag förlåter tina brott!

Andra Resan /

At höra

The Fördomdas Samtal /

Emellan

En Olård och en Lård

Uti Helwete.

Then Olårde börjar Samtalet, then Lårde
svarar: at kropsens wällust består af en god häl-
sa / men Siälens wällust beror uppå frihet / ifrån then
diupa tråldom / under the kischliga lustars wælde.

O. then Olårde. L. then Lårde.

- O. **S**wad hafwer i werlden högst hugnat titt hierta?
L. Alt kroppen ej kände then ringaste smärta.
O. Hwad hade då Siälen för hugnad ther af?
L. Platt ingen / i thy hon war lustarnas slaf.
O. Til lekamlig wällust wil mer än god hälfa /
L. Alt annat kan ingen från bräcklighet frälfa.
O. Kan Siälen få wällust i dödelig kropp?
L. Ja / då när Guds Anda styr' menniskians lopp.
O. Alt sådant tu weste / hwi blestu bedragen?
L. Jag brydde mig intet om räkenstaps dagen.
O. Tu trodde ju Gud är rättfärdig i dom?
L. Jag trodde fast mer Han är nådig och from.

D. Dock

- D. Dock trodde tu Gud om at wilja tig dömma?
 L. Jag önskar mig kunna min otro förglömma.
 D. Hwad trodde tu tå i then lärdom tu hafst?
 L. Jag tilskref Naturen Gudomelig träff.
 D. Naturens ransakare bättre ju wetat /
 L. Jag mer efter gods / än Guds kännedom / letat.
 D. Hwad hafwer tu nu för tin hierna tu brydt?
 L. Beröm för jag sågnat all werlden med nytt.
 D. Hwad hade tu wunnit när alt gick omkring?
 L. En sorgelig saknad af himmelska ting.
 D. Jag sökte bli salig / hur' litet jag wiste /
 L. Om himlen the lärdaſte kunna gå miſte.

Gud wil alla menniskiors salighet.

- D. Mon Gud tå wil hafwa til himmelen få?
 L. Så illa bör ingen Guds wilja förstå.
 D. Hwi är tå then wägen så wilsam och trång?
 L. På thet man skal bedia Gud styra sin gång.

Om Bönen.

- D. Jag bedit / Gud nekät; hwem wil Han tå wäl?
 L. När hafwer tu bedit af allo tin Siäl?
 D. En olärd ej beder så wel som en lärd.
 L. All mennisklig Bönekonst intet är wärd.
 D. Säg / hwilken bön mäſt är hos Gud uti wärde?
 L. Then werldenes Trälsfare, werldena lärde.
 D. Then las jag nog offta / dock lefde jag illa.
 L. Gud hörer ej hoglös / hwars tankar far' willa.

- D. Tu weste Guds wilja / hwi badstu ej rätt?
 L. Rätt bedia / tillåter knapt åta sig mått.
 D. Jag trodde / Gud unner nog folcket at åta.
 L. Dock wil Han / at ingen skal Honom förgåta.
 D. Eå före / som efter / min måltid jag las.
 L. Höglofas Bönoffer / för Gud / är ett as.
 D. Wål them som ej bedia med munnen allena /
 L. Kort Bön är ju bäst / ty Gud ser hwad the mena.
 D. Ach! hade jag lärdt til at bedia som tu.
 L. Min kortaste Bön är: Gud nåde mig nu.
 D. Tu menar at Gud wil ån höra wår bön.
 L. Nei / nu är försent / ty wi hafwe wår lön.

The Lårdas och Slårdas olika straff.

- D. En Lård och en Slård belönas här lika.
 L. Om skilfång på thetta / jag måste predika.
 D. Hwad är tå för skilnad på plågor wi fått?
 L. Här pinas then mera / som bättre förstått.
 D. Jag ser ej tig lida mer hugg ån som jag.
 L. Ein* ömsas hwar högtid / min ömsas hwar dag.
 D. All högtid är åndad / alt dagsliu's är slåckt.
 L. Ja / sedan of ewiga mörkret betåckt.
 D. Hwad är tå som dagar och tider betecknar?
 L. Förtlorada tider man ewigt här räknar.
 D. Hwi blifwer all högtid måst ångslig för mig?
 L. Ty tu af Predikan ej båttrade tig.
 D. Går pino förwårling tig ingen dag miste?
 L. Nei / medan jag hwar dag Guds wilja wål wiste.

D. Nu måste jag födelse-dagen förbanna /
L. Jag ock / at betyga Guds ord äro sanna.

Tolamod.

D. Predika nu tolamod / här / i vår nöd;
L. Säj först / om tu tror at i öknen fins bröd.
D. I öknen / med litet / Gud spisade monga.
L. Bland them war ej någon en ewigtids songa.
D. Så wankar platt intet til tolamod här?
L. Then tolamod äger / har intet beswär.
D. Hwad skole wi hafwa til songa-förtåring?
L. I tiden wi sådde / nu få wi vår åhring.
D. På Prest och föräldrar jag sådde föracht /
L. Här upstår tu siufalt som Presten tig sagdt.
D. Hwad utsådde tu / tā tu lesde på jorden?
L. Upsåtlig olyhndo mot alla budorden.
D. Hwad upstår tu nu som mot sådet kan swara?
L. Guds wrede til strå / på thet elden skal wara.

Trullkarlar och Signerstor.

D. Hör här / huru mongen på Jesum nu ropar /
L. Af sådane / fins här försträcklig mong hopar.
D. Hwi säija the: Jesus och Kristus / så fort?
L. Frå barndom the utan all andacht / så giordt.
D. Mon tro the fördömas som icke giordt wärre?
L. The signat i Guds namn; hafft Satan til Herre.
D. En signade mig / med try kors uppå fot.
L. Then kommer ock hit / om han icke gör bot.

Herrans Nattwards Förachtare.

- D. Hur' känne wi Nattwards förachtare här?
E. En tu / och jag en uui sällskapet är.
D. Så offta som någon / til Guds bord / gick jag /
E. Bewisa tu bättrat dig dag ifrån dag.
D. På bättring i lefwernet aldrig jag tänkte /
E. Tu sielf i förderfwet / theß diupre / tig sänkte !
D. Hur' offta gickstu til thet heliga bordet?
E. Nog offta / men alltid / för skam skull / jag giordet.
D. Säg mig / hwad dig twingade komma til skriff?
E. En föslig och skamlig fördömelig driff.
D. Jag kom til at få mina synder förlätta /
E. The bleswo dock aldrig af hiertat begrätta.
D. Tu tror at man nåde för tårar kan få.
E. Ja / när af ett botfärdigt hierta the gå.
D. Ach! at jag än wattu i hufwudet hade!
E. Ho tröstar then här / som begräter sin skade?
D. Predikas ej bot / och om hielp ifrån fall?
E. Predikan är ute, wålsignelsen all!!!

Samtal i Nådernes tid emillan en Epicur och Autor.

- E. Tu talar så mycket om helvetes qwal /
Ho wittnar ett helwete wara?
A. Theß port är ju wid och thes wäg är ej smal /
Så hörer tu Sanningen swara.

E. Ho

- E. Ho wet om ett Samtal i helwetet är /
 Och hwad the för tungomål tala?
- A. Som talet war här / altså språka the ther /
 Om drömmen i syndenes dwala.
- E. Urminnes är alt och i grafwen förglömt /
 Titt diktande kan ej bewisas.
- A. Om icke the minnas hwi Gud them fördömt /
 Kan han uti helwet ej prisas.
- E. Ho prisar Guds godhet / ther ingen får nåd /
 Ther all hans barmhertighet ändas?
- A. Föracht som the giordt af Guds salighets råd
 Til Frälsarens ähro skal wändas.
- E. Hwad heder har then af sitt handawärk fått /
 Som thet uti wrede förkrofat?
- A. Then hedras / hwars Son uti döden har gått /
 Sin owån ur döden förlofat.
- E. Så äro wi köpte frå diefwulens wäld;
 Ho skulle för helwete fruchta?
- A. Then Siäl som i otron är syndene såld
 Och låter Guds ord sig ej tuchta.
- E. Jag tror at jag utan förtienst utaf Gud /
 Får del i thet ewiga lifwet.
- A. Så tror jag tu söker at holla the bud /
 Som Frälsaren Kristus tig gifwit *
- E. Nu tror jag / ett helwete wara beredt;
 Bed Herren min otro förlåta.
- A. Så nådigt til tig / som til Petrum / Han sedt /
 Thet wittna tin ögon så wåta!!!

* 1. Joh. 3: 23, 24. & 1. 6. & 2: 28.

Til Slut/
Then Omvändas Tal
Och
AUTORS Svar.

D. Du gör mig bitterligen ondt / at werldslig lust
mig dårat.

A. Tro Gud om godt / Han helar tig / ehuru synden
sårat.

D. Min dårskap tyckte then mår bårt / som skyr
hwad Gud befalt.

A. Then åger måst, som åger GUD, som
ensam åger alt!!!

www.books2ebooks.eu